

forskellige af dem, der havde sendt Andragendet ind, var der endnu ikke kommet Svar derpaa. Det vil derfor interessere mig at høre, hvorvidt Spørgsmaalet har været taget under Overvejelse af den højtærede Trafikminister eller ej. Hvorledes denne Beregning med Natpenge og Milepenge vil falde, naar den ny Lønningslov træder i Kraft, ved jeg ikke, men jeg vil kun henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa det berettigede i, at Mandskabet om Bord paa Færgerne faar samme Natpenge som Personalet paa Landjorden.

Vor Søfartsafdeling er — tør jeg vel nok sige — for Tiden saa omfattende, at det kun kan være et Tidsspørgsmaal, naar den Dag kommer, da hele vor Søfartsafdeling, der omfatter samtlige Skibe og Færger i Landet, bliver undergivet en Søfartsdirektør, som er fuldstændig søkyndig og skibskyndig. Som Ordningen nu er, maa den vække Misbilligelse hos enhver søkyndig. Hvis man læser Søfartstidende til daglig Brug, vil man se de forskellige Angreb, som rettes mod denne Ordning. Det er ogsaa urimeligt at forlange, at en saa stor État skal være undergivet en Ledelse, som ikke er fuldt ud søkyndig og skibskyndig. Den Dag en saadan ny Ordning gennemføres, vil det ikke vare længe, inden disse Statsskibe og Færger, der befordre saa mange Hundredtusinder Passagerer, mange flere end alle de andre Skibe tilsammen, som ere underkastede Loven om Tilsyn med Dampfartøjer, komme ind under det samme Tilsyn. Der er lidt af en Meningsløshed i, at de Skibe, som befordre de fleste Passagerer, ikke staa under lige saa skarp Kontrol som andre Dampfartøjer og Dampbaade overhovedet.

Jeg tænker mig ogsaa, at hvis der kom en fuldt ud sagkyndig som overordnet Leder, vilde det Forhold falde bort, som har været der det sidste Aars Tid, nemlig at naar Skibe ere til Reparation i København, faa Kaptajnerne ikke Lov til at være der, fordi det tager for megen Tid. De maa saa gøre Tjeneste andre Steder. Al Respekt for Sparsommelighed, men jeg mener, det er galt, at de Mænd, som have Ansvaret for Skibets Førelse og Skibet i det hele, ikke ere til Stede, naar det er til Reparation, for at de, ligesom Maskinmesteren om Bord, der paaviser Mangler ved Maskinen, kunne paavise Manglerne ved selve Skibet. At visse Mangler, som undertiden findes i et Skib, kun kendes fuldtud af Skibstøveren, turde være givet, og lige saa sikkert er det, at

det kun bør være den Mand, der har Ansvaret for Skibets Førelse i sin Helhed, som har Tilsyn med Reparationen paa dette Omraade. Jeg læste en Artikel i Søfartstidende, hvor dette Forhold benævnedes som en Haan mod Skibsførerne, og jeg er tilbøjelig til at sige Ja dertil. Det er en Art Haan, thi de bør i første Linie have Ret til lige overfor dem, der skulle reparere Skibene, at paavise de Mangler, der trænge til et grundigt Eftersyn. Med den forcerede Drift, der er med vore Færger, specielt for Tiden, er det saaledes, at de trænge betydelig mere end tidligere til Eftersyn. De mange Klager, der fremkomme over vore Færgers mindre propre og ordentlige Tilstand, ere derfor ikke saa mærkelige, idet Reparationerne skulle foregaa i en meget kort Tid, saa det ikke er muligt for Mandskabet at besørge den daglige Renholdning paa fyldestgørende Maade. Thi i hvert Fald om Sommeren er det saaledes, at Færgerne uafbrudt fra Morgen til næste Morgen kun have at sejle frem og tilbage, sætte Vogne af og tage Vogne ind. Saaledes gaar det uafbrudt i 24 Timer, uden at der næsten nogen Sinde er Tale om Ophold hverken i Korsør eller Nyborg.

Jeg skal samtidig tillade mig at henvende en Forespørgsel til den højtærede Trafikminister om, hvad han i Grunden tænker paa med Kielerrouten. Er det Meningen, at den skal forsømmes i den Grad, at de tyske Skibe skulle tage hele Trafikken dernede? Saalænge man lader Routen besørge af de tre Skibe, vi nu have, af hvilke Freja er ganske god, medens Skirnir og Ægir ere temmelig simple, er det en selvfølgelig og naturlig Ting, at de rejsende vælge at rejse med de godt indrettede og komfortable tyske Skibe fremfor med de daarligere danske Skibe. Nu siges det ganske vist fra den højtærede Trafikministers Side, at man ikke kan ofre mere paa den Route, da den i Forvejen giver Underskud. Ja, som den besørges nu, maa den give Underskud, men jeg er temmelig sikker paa, at selv om vi sørge for temmelig dyre Skibe til denne Route, vil det ikke forøge Underskuddet, idet saa mange flere af dem, der rejse paa denne Route, ville rejse med de danske Skibe fremfor med de tyske. I hvert Fald er der et Hensyn, man maa tage, og det er det nationale. Jeg mener, at vi ikke med velberaad Hu skulle lade denne Forbindelse blive gjort saa slet som mulig, for at Underskuddet skal blive saa stort som muligt, og man derved kan